

List Jakubův

¹ Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebník, dvanáctery pokolení rozptýlenému pozdravení vzkazuje.

² Za největší radost mějte, bratří moji, kdyžkoli pokušeními obkličováni býváte rozličnými,

³ Věduce, že zkušeni víry vaší působí trpělivost.

⁴ Trpělivost pak ať má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž nemajíce nedostatku.

⁵ Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá; i budeť jemu dána.

⁶ Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá.

⁷ Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzíti měl ode Pána,

⁸ Jakožto muž dvojí mysli a neustavičný ve všech cestách svých.

⁹ Chlubiž se pak bratr ponížený v povýšení svém,

¹⁰ A bohatý v ponížení se; nebo jako květ byliny pomine.

¹¹ Nebo jakož slunce vzešlé s horkostí usušilo bylinu, a květ její spadl, i ušlechtilost postavy jeho zhynula, takť i bohatý v svých cestách usvadne.

12 Ale blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení, nebo když bude zkušěn, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, jenž ho milují.

13 Žádný, když bývá pokoušín, neříkej, že by od Boha pokoušín byl; neboť Bůh nemůže pokoušín býti ve zlém, aniž on koho pokouší.

14 Ale jeden každý pokoušín bývá, od svých vlastních žádostí jsa zachvacován a oklamáván.

15 Potom žádost když počne, porodí hřích, hřích pak vykonaný zplozuje smrt.

16 Nebludtež, bratří moji milí.

17 Všelike dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest sstupující od Otce světél, u něhožto není proměnění, ani jakého pro obrácení se někam jinam zastínění.

18 On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abychom byli prvotiny nějaké stvoření jeho.

19 A tak, bratří moji milí, budiž každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdilý k mluvení, zpozdilý k hněvu.

20 Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí.

21 Protož odvrhouce všelikou nečistotu, a ohyzdnost zlosti, s tichostí přijímejte vsáté slovo, kteréž může spasiti duše vaše.

22 Budtež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko, oklamávající sami sebe.

23 Nebo byl-li by kdo posluchač slova, a ne činitel, ten podoben jest muži spatřujícímu obličej přirozený svůj v zrcadle.

24 Vzhlédl se zajisté, i odšel, a hned zapomenul, jaký by byl.

25 Ale kdož by se vzhlédl v dokonalý zákon svobody a zůstával by v něm, ten nejsa posluchač zapominatelný, ale činitel skutku, ten, pravím, blahoslavený bude v skutku svém.

26 Zdá-li se pak komu z vás, že jest nábožný, avšak v uzdu nepojímá jazyka svého, ale svodí srdce své, takového marné jest náboženství.

27 Náboženství čisté a neposkvrněné před Bohem a Otcem totoť jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich a ostříhati sebe neposkvrněného od světa.

2

1 Bratří moji, nepřipojujtež přijímání osob k víře slavného Pána našeho Jezukrista.

2 Nebo kdyby přišel do shromáždění vašeho muž, maje prsten zlatý, v drahém rouše, a všel by také i chudý v chaterném oděvu,

3 A popatřili byste k tomu, jenž drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tuto pěkně; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tuto, pod podnoží noh mých;

4 Zdaliž jste již neučinili rozdílu mezi sebou a učinění jste rozeznatelé v myšleních zlých?

5 Slyšte, bratří moji milí, zdaliž Bůh nevyvolil chudých na tomto světě, aby bohatí byli u víře a dědicové království, kteréž zaslíbil těm, jenž jej milují?

⁶ Ale vy jste neuctili chudého. Zdaliž ne ti, jenž bohatí jsou, mocí utiskují vás, a oniť vás i k soudům přivozují?

⁷ Zdali oni nerouhají se tomu slavnému jménu, kteráž vzýváno jest nad vámi?

⁸ Jestliže pak plníte Zákon královský podle Písem: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého, dobře činíte.

⁹ Pakli osoby přijímáte, hřešíte, a Zákon vás tresce jako přestupníky.

¹⁰ Nebo kdo by koli celého Zákona ostríhal, přestoupil by pak v jediném, učiněn jest všemi vinen.

¹¹ Ten zajisté, kterýž řekl: Nesesmilníš, takéť jest řekl: Nezabiješ. Pakli bys nesesmilnil, ale zabil bys, učiněn jsi přestupníkem Zákona.

¹² Tak mluvte a tak čiňte, jakožto ti, kteříž podle zákona svobody souzení býti máte.

¹³ Nebo odsouzení bez milosrdenství stane se tomu, kdož nečiní milosrdenství, ale chlubíť se milosrdenstvím proti odsudku.

¹⁴ Co prospěje, bratří moji, praví-li se kdo víru mítí, a nemá-li skutků? Zdaliž jej ta víra může spasiti?

¹⁵ A kdyby bratr neb sestra neodění byli, a opuštění z strany každodenního pokrmu,

¹⁶ Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji a zhřejte se, a najezte se, avšak nedali byste jim potřeby tělesné, což to platno bude?

¹⁷ Takž i víra, nemá-li skutků, mrtváť jest sama v sobě.

¹⁸ Ale dí někdo: Ty víru máš, a já mám skutky. Ukažž ty mi víru svou z skutků svých, a jáť tobě

ukáží víru svou z skutků svých.

¹⁹ Ty věříš, že jest jeden Bůh. Dobře činíš. I ďáblovéť tomu věří, avšak třesou se.

²⁰ Ale chceš-liž věděti, ó člověče marný, že víra bez skutků jest mrtvá?

²¹ Abraham otec náš zdali ne z skutků ospravedlněn jest, obětovav syna svého Izáka na oltář?

²² Vidíš-li, že víra napomáhala skutkům jeho a z skutků víra dokonalá byla?

²³ A tak naplněno jest Písmo, řkoucí: I uvěřil Abraham Bohu, a počteno jest jemu to za spravedlnost, a přítelem Božím nazván jest.

²⁴ Vidíte-liž tedy, že z skutků ospravedlněn bývá člověk a ne z víry toliko?

²⁵ Též podobně i Raab nevěstka zdali ne z skutků ospravedlněna jest, přijavši posly a jinou cestou pryč je vypustivši?

²⁶ Nebo jakož tělo bez duše jest mrtvé, takť i víra bez skutků jest mrtvá.

3

¹ Nebudtež mnozí mistři, bratří moji, vědouce, že bychom těžší odsouzení vzali.

² V mnohém zajisté klesáme všickni. Kdožť neklesá v slovu, tenť jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdou spravovati všecko tělo.

³ An my koně v uzdu pojímáme, aby nám povolni byli, a vším tělem jejich vládneme.

⁴ An i lodí tak veliké jsouce a prudkými větry hnány bývajíce, však i nejmenším veslem bývají sem i tam obracíny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje.

⁵ Tak i jazyk malý úd jest, avšak veliké věci provodí. Aj, maličký oheň, kterak veliký les zapálí!

⁶ A jestiť jazyk jako oheň a svět nepravosti. Taktť jest, pravím, postaven jazyk mezi údy našimi, nanečišťující celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa rozněcován od ohně pekelného.

⁷ Všelike zajisté přirození i zvěři, i ptactva, i hadů, i mořských potvor bývá zkroceno, a jest okroceno od lidí;

⁸ Ale jazyka žádný z lidí zkrotiti nemůže; tak jest nezkrotitelné zlé, pln jsa jedu smrtelného.

⁹ Jím dobrořečíme Bohu Otci a jím zlořečíme lidem, ku podobenství Božímu stvořeným.

¹⁰ Z jedněch a týchž úst pochází dobrořečení i zlořečení. Ne taktť býti má, bratří moji.

¹¹ Zdaliž studnice jedním pramenem vydává sladkou i hořkou vodu?

¹² Zdaliž může, bratří moji, fíkový strom nésti olivky, aneb vinný kmen fíky? Taktť žádná studnice slané a sladké vody spolu vydávati nemůže.

¹³ Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažíž dobrým obcováním skutky své v krotké moudrosti.

¹⁴ Pakliť máte mezi sebou hořkou závist a zdráždění v srdci svém, nechlubte se a neklamejte proti pravdě.

¹⁵ Neníť zajisté ta moudrost shůry sstupující, ale jest zemská, hovadná a ďábelská.

¹⁶ Nebo kdežť jest závist a rozdráždění, tu jest roztržka a všelike dílo zlé.

17 Ale moudrost, kteráž jest shůry, nejprve zajisté jest čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, bez rozsuzování a bez pokrytství.

18 Ovoce pak spravedlnosti v pokoji rozsívá se těm, kteříž pokoj působí.

4

1 Odkud pocházejí bojové a vády mezi vámi? Zdali ne odtud, totiž z libostí vašich, kteréž rytěřují v údech vašich?

2 Žádáte, a nemáte; závidíte sobě, a dychtíte po tom, což sobě zalibujete, a nemůžete dosáhnouti; bojujete a válčíte, avšak toho, oč usilujete, nemáte, protože neprosíte.

3 Prosíte, a nebereíte, protože zle prosíte, abyste na své libosti vynakládali.

4 Cizoložníci a cizoložnice, což nevíte, že přízeň světa jest nepřítelkyně Boží? A protož kdo by koli chtěl býti přítelem tohoto světa, nepřítelem Božím učiněn bývá.

5 Což mníte, že nadarmo dí Písmo: Zdali k závisti nakloňuje duch ten, kterýž přebývá v nás?

6 Nýbrž hojnější dává milost. Nebo dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost.

7 Poddejtež se tedy Bohu, a zepřetež se ďáblu, i utečeť od vás.

8 Přiblížte se k Bohu, a přiblížit se k vám. Umejte ruce, hříšníci, a očistěte srdce vy, jenž jste dvojité mysli.

9 Soužení budte, a kvělte, a plačte; smích váš obratiž se v kvílení, a radost v zámutek.

¹⁰ Ponižte se před obličejem Páně, a povýšit vás.

¹¹ Neutrhejtež jedni druhým, bratří. Kdož utrhá bratru a soudí bratra svého, utrhá Zákonu a soudí Zákon. Soudíš-li pak Zákon, nejsi plnitel Zákona, ale soudce.

¹² Jedentž jest vydavatel Zákona, kterýž může spasiti i zatratiti. Ty kdo jsi, jenž soudíš jiného?

¹³ Ale nuže vy, kteříž říkáte: Dnes nebo zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme tam přes celý rok, a budeme kupčiti, a něco zíšteme;

¹⁴ (Ješto nevíte, co zítra bude. Nebo jakýť jest život váš? Pára zajisté jest, kteráž se na maličko ukáže, a potom zmizí.)

¹⁵ Místo toho, co byste měli říci: Bude-li Bůh chtíti, a budeme-li živi, i učiníme toto nebo onono.

¹⁶ Vy pak chlubíte se v pýše své. Všeliká taková chlouba zlá jest.

¹⁷ A protož kdo umí dobře činiti, a nečiní, hřích má.

5

¹ Nuže nyní, boháči, plačte, kvílíce nad bídami svými, kteréž přijdou.

² Zboží vaše shnilo a roucho vaše zmolovatělo.

³ Zlato vaše a stříbro zerzavělo, a rez jejich bude na svědectví proti vám, a zžířet těla vaše jako oheň. Shromáždili jste poklad ku posledním dnům.

⁴ Aj, mzda dělníků, kteříž žali krajiny vaše, při vás zadržaná, křičí, a hlas volání ženců v uši Pána zástupů vešel.

⁵ Rozkoš jste provodili na zemi a zbujněli jste; vykrmili jste srdce vaše jakožto ke dni zabití.

⁶ Odsoudili jste a zamordovali spravedlivého, a neodpíral vám.

⁷ A protože trpělivi buďte, bratří, až do příchodu Páně. Aj, orač očekává drahého užitku zemského, trpělivě naň očekávaje, až by přijal podzimní i jarní déšť.

⁸ Buďtež i vy trpělivi a potvrzujte srdcí vašich; neboť se přibližuje příští Páně.

⁹ Nevzdychetež k Bohu jedni proti druhým, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Aj, Soudce již přede dveřmi stojí.

¹⁰ Ku příkladu snášení protivenství a dlouhočekání, bratří moji, vezměte proroky, kteříž mluvívají ve jménu Páně.

¹¹ Aj, blahoslavíme ty trpělivé. O trpělivosti Jobově slýchali jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý.

¹² Přede všemi pak věcmi, bratří moji, nepřisahejte, ani skrze nebe, ani skrze zemi, ani kteroukoli jinou přísahou, ale buď řeč vaše: Jistě, jistě, nikoli, nikoli, abyste neupadli v odsouzení.

¹³ Jest-li kdo z vás zkormoucený? Modliž se. Pakli jest kdo myslí dobré? Prozpěvuj Pánu.

¹⁴ Stůně-li kdo z vás? Zavolej starších sboru, a oni modltež se za něj, mažíce jej olejem ve jménu Páně.

¹⁵ A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihneť ho Pán; a jestliže jest co prohřešil, budeť jemu odpuštěno.

¹⁶ Vyznávejtež se pak jedni druhým z hříchů

svých, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohoť zajisté může modlitba spravedlivého opravdová.

¹⁷ Eliáš člověk byl týmž bídám jako i my poddaný, a modlitbou modlil se, aby nepršelo, i nepršel déšť na zemi za tři léta a za šest měsíců.

¹⁸ A zase modlil se, i vydalo nebe déšť, a země zplodila ovoce své.

¹⁹ Bratří, jestliže by kdo z vás pobloudil od pravdy, a někdo by jej napravil,

²⁰ Věziž, že ten, kdož by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši jeho od smrti a přikryje množství hříchů.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900